

Kristeligt Folkeparti mener, at fiskerierhvervet er vigtigt både økonomisk og kulturelt. Samtidig er det også et erhverv, der kan være svært at håndtere politisk, fordi der er mange aspekter, der skal tages hensyn til, hvis fiskerierhvervet skal være bæredygtigt.

Der er nok ikke så mange, der er uenige i, at fiskeriet skal være bæredygtigt. Det store strids spørgsmål er nok nærmere, hvad vi forstår ved bæredygtighed.

Siden Gro Harlem Brundtland vel nærmest opfandt begrebet bæredygtighed, må man sige, at bæredygtighed kan forstås og bruges på mange forskellige måder. Hvad der er bæredygtigt for fiskene, er ikke altid bæredygtigt for fiskerne. Hvad der er bæredygtigt for fiskeriet i EU, er ikke nødvendigvis bæredygtigt for fiskeriet i udviklingslandene.

Denne indledning er måske banal, men jeg vil gerne bruge den til at understrege, at Kristeligt Folkepartis udgangspunkt ikke blåtalt er at tage hverken biologers eller fiskeres briller på, men at fremme bæredygtigheden for både miljøet, fiskerikulturen og erhvervet.

Jeg vil gerne trække tre centrale elementer frem.

For det første er det nødvendigt at rette fokus mod fiskeripolitikken i en global sammenhæng, hvis det skal give nogen mening at tale om et bæredygtigt fiskeri i fremtiden. Danmark er jo som bekendt ikke den eneste kutter på havet, om jeg så må sige. I forhold til det kunne vi godt tænke os en regionalisering af farvandene globalt set. Den overordnede politik for de enkelte farvande bør fastsættes af de lande, som er involveret i fiskeriet i den pågældende region. Den enkelte fiskerifæhængige region skal inddrages i beslutningsprocessen, inden der træffes vidtgående beslutninger, der vedrører regionen.

Kl. 14.25

Vi mener også, det er vigtigt, at Danmark går foran i kampen for at sikre bæredygtigheden i EU's fiskeriaftaler med tredjelands, herunder aftalerne med de 17 ulande. Det handler ikke blot om at sikre bæredygtigheden i de regionale ressourcer ved, at der stilles større krav i aftalerne, men om at sikre, at ulandene også får de rette betingelser for at forvalte og udnytte deres fiske-ressourcer selv.

For det andet er det nødvendigt, at vi i vurderingen af bæredygtigheden retter fokus mod væsentlige faktorer som forurening og arternes indbyrdes forhold til hinanden i stedet for blot at fokusere på fiskeriindsatsen. EU's fiskeripoli-

tik har siden begyndelsen næsten udelukkende koncentreret sig om fiskeriindsatsen, selv om de to andre faktorer har mindst lige så stor indflydelse på ressourcerne og dermed bæredygtigheden.

Den biologiske rådgivning skal varetages af Det Internationale Havundersøgelsesråd, ICES, men det er oplagt at understrege, at denne rådgivning ikke skal være afhængig af politiske interesser. Vi mener også, at den biologiske rådgivning i højere grad bør baseres på de interne forhold arterne imellem, som vi var inde på før, end det altså hidtil har været tilfældet. Ligeledes med forureningen. Kristeligt Folkeparti finder det meget vigtigt, at der gøres en ekstra indsats for at nedbringe forureningen i havmiljøet, som har store konsekvenser for havets ressourcer.

For det tredje skal fokus rettes mod en helhed i reguleringen af fiskeriet for at sikre bæredygtigheden. Det nuværende kvotesystem er et politisk styringsinstrument mere end en ressourcbevarende foranstaltning. Det har derimod fremmet ressourcspild, f.eks. udsmidning af overskudsfisk samt snyd og bedrag. Det er uacceptabelt, og derfor er det vigtigt, at vi sætter ind her. Vi går ind for, at kvotesystemet faktisk skal afskaffes, og at reguleringen af fiskeriet foretages med tekniske bevaringsforanstaltninger og ved at regulere antallet af havdage for det enkelte fartøj.

Kristeligt Folkeparti er også indforstået med, at fiskeriflåden skal tilpasses de eksisterende ressourcer og de kvoter, vi nu engang opererer med. Vi vil dog gerne påpege, at det er skammeligt, at Danmark tidligere ikke har udnyttet EU's støtteprogram fuldt ud, fordi det ikke har været muligt at skaffe den fornødne medfinansiering.

Så kan jeg sluttelig tilføje, at vi selvfølgelig står bag det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforslagsstillere på, og som favner en stor kreds af partier i debatten her i dag.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg vil godt knytte nogle få kommentarer til nogle af de områder, der har været berørt i debatten i dag.

For det første har der været en diskussion om ophugningspolitikken. Hr. Ole Vagn Christensen var inde på vore muligheder for at anvende de muligheder, der ligger. Der var vi jo i den situation, at vi i forbindelse med vedtagelse af finansloven for 2002 afsatte ekstraordinært 40 mio. kr. til en ophugningsordning. Vi var så i den situation, at da udbudsrunderen var afsluttet,